

[Klim Behnke]

for nu at tage punkt 1 som det første – at de 2,25 mia. kr., der allerede i øjeblikket bliver brugt til det, er de 2,25 mia. kr. for meget. Det skal jeg begrunde i den argumentation, jeg også fremførte under det tidligere forslag, nemlig at de 2,25 mia. jo ikke er noget, der gror på træer ovre i Boligministeriet, men derimod er penge, som nogle skatteydere skal betale i den anden ende. Og det er ikke bare de 2,25 mia. kr., skatteyderne skal betale i den anden ende, nej, det skal ganges med en faktor 1,3, før man finder ud af, hvad skatteydernes udgift på det er. Da den udgift er alt for stor, er der ingen grund til at gøre den større.

Når så man betænker, at disse byfornyelsesprojekter ofte er udsat for, med reference til boligministerens indlæg, 2-3 års ekspeditionstid, er det selvfølgelig overordentlig relevant fra Socialdemokratiets side at sige i punkt nr. 2, at man skal have ændret byfornyelsesloven med henblik på forenkling og effektivisering af byfornyelsen. Det er efter vores mening dér, man skal tage fat.

Jeg skal så måske give et lidt utraditionelt tilsagn. Hvis det handler om at afsætte nogle penge til at få afbureaukratiseret, rationaliseret og effektiviseret på dette område, vil Fremskridtspartiet gerne medvirke, men ikke med henblik på, at der skal være en større pulje at dele ud af, men med henblik på at gøre det lettere for den private entreprenør eller den private ejendoms-ejer, der selv har nogle visioner eller nogle ambitioner om at få forbedret den ejendom, man har til egen beboelse, eget erhvervsformål eller til udlejning. Hvis det er det, så er vi fuldstændig med på, at der endda kan være overordentlig god grund til at ofre nogle ressourcer på at få vores lovgivning og alle de mange regler og regulativer fjernet eller i det mindste få dem reduceret.

En af ulemperne ved at uddele tilskud er jo, at det er staten, der styrer markedet. Det er ansøgninger, der henholdsvis får tilsagn eller afslag, der afgør, hvor og hvornår aktiviteterne skal finde sted. Resultatet er, at på det tidspunkt, hvor det for entreprenøren eller ejendoms-ejeren kan være hensigtsmæssigt at gå i gang, kan konjunkturerne eller andre ting jo i allerhøjeste grad have nået at ændre sig meget betragteligt i de 2-3 år, ekspeditionstiden kan være. Det er efter vores mening meget uhen-sigtsmæssigt.

Vi mener også, der er et problem, det er næppe en hemmelighed, om tilskud af denne art, at der nærmest er tale om en klike af venners venner, som sørger for at tilgodese hinanden. Det er jo de samme mennesker, der mødes i klubben omkring cognac'en, som også siden mødes omkring skrivebordet, hvor der uddeles tilskud. Det er efter vores mening udelukkende et produkt af, at man har disse tilskud.

Så har der været diskuteret fra talerstolen, hvorvidt der skulle ofres 100 mia. kr. på at få boligstandarden, der blev brugt udtrykket, op på et acceptabelt niveau. Hvem er det, vi tillader den beføjelse at udnævne, hvad der er acceptabelt niveau? Det kan vi overhovedet ikke acceptere, at det skal ske hverken fra politisk eller fra embedsmandsside. Tværtimod mener jeg, at alt taler for, når vi sammenligner os med andre lande, hvad man jo også har gjort, at vi har en af verdens højeste boligstandarder, og det skal vi såmænd ikke være kede af.

Så vil jeg gerne til sidst sige, at vi skal være opmærksom på, at frihed, det defineres jo bedst som fravær af tvang. I det øjeblik man giver nogle frihedsgrader her, er der altså andre, der bliver tvunget til at indordne sig. Noget af det, der har indsneget sig, og hvor der kunne være tale om at få luget ud, er den tunge, tunge dyne af myndigheder og enkeltpersoner, der altid skal høres og har indsigtelsesret. Frihedsgraden for den, der har projektideen, er simpelt hen alt for lav.

Lad mig til allersidst sige om energi-, vand- og affaldsproblemer osv., at det lyder jo tillokkende, men hvis der deri ligger yderligere tvangstilslutning til kollektive forsyningsanlæg, siger det sig selv, at vi under ingen omstændigheder kan fremme det. Forslaget som helhed må vi på det nuværende grundlag derfor afvise.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, jeg bliver nødt til indledningsvis at få pillet lidt ved nogle af hr. Kim Behnkes rygmarsvsreaktioner, for Fremskridtspartiet har det åbenbart med, at hver gang de ser et beløb og noget med offentlige myndigheder i nærheden, tror de, det er tilskud hele vejen igennem. De 2,25 mia. kr. er ikke tilskud på finansloven, det er en investeringsramme. Derfor kan Fremskridtspartiet roligt hvile ørerne lidt med kritikken.